

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 07/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 108

Trong bài học sáng hôm qua, có người hỏi Hòa Thượng, làm thế nào để giáo dục tốt thế hệ sau, tối hôm qua, trong bài tập luyện dịch chữ Hán, Hòa Thượng cũng dạy chúng ta cách để giáo dục thế hệ sau. Đây là vấn đề rất quan trọng nhưng rất nhiều người đang làm một cách lơ là, qua loa. Trước đây, Hòa Thượng từng nói: *“Cái gì là bảo bối? Vàng bạc cũng không phải là bảo bối, con cái của chúng ta mới là bảo bối”*. Con cái là của để dành, là người sẽ tiếp nối tông đường của Tổ Tiên. Ngày nay, nhiều người để người giúp việc dạy con cái. Nếu người giúp việc có tâm hạnh tốt thì sẽ ảnh hưởng tốt đến thế hệ sau của chúng ta. Nếu người giúp việc có tâm hạnh ác thì trẻ sẽ học những tính cách này vì thời gian con chúng ta ở bên cạnh người giúp việc rất nhiều.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta muốn dạy tốt trẻ nhỏ thì người Mẹ nhất định dạy tốt con của mình, thậm chí, thời gian đầu, người Mẹ phải nghỉ việc để chăm sóc con. Người Mẹ phải chọn lựa tiết mục truyền hình có tính giáo dục, có ảnh hưởng đến mặt chánh diện của trẻ nhỏ, đây mới chân thật là yêu thương con cháu!”*.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải chân thật có trách nhiệm, đời sống trong gia đình nên tiết kiệm, thanh khổ một chút, không nên đua đòi, cần cầu dư thừa mà xem nhẹ đi việc giáo dục thế hệ sau. Trong xã hội hiện đại, mọi người chú trọng nâng cao đời sống vật chất, xem nhẹ việc giáo dục con cái. Tổn thất này không gì có thể sánh bằng!”*. Chúng ta phải hết sức quan tâm đến việc này!

Từ ngàn xưa đến nay, Tổ Sư Đại Đức, các bậc Thánh Hiền, Phật Bồ Tát đều hết sức xem trọng giáo dục. Ngày nay, giáo dục cốt lõi ngày càng bị xem nhẹ. Chúng ta xem nhẹ giáo dục thì chúng ta sẽ phải trả giá. Cách đây hơn 20 năm, tôi đã nói nếu chúng ta không chú tâm đến việc giáo dục con cái thì chúng ta hãy: *“Từ từ mà hưởng “phước”!”*. Tôi nói câu nói này vì tôi nhìn thấy thế hệ sau của mọi người có dấu hiệu là những đứa trẻ động loạn, bất trị. Chúng ta dùng tiền tài, vật chất dạy trẻ thì chúng ta sẽ phải mang họa. Chúng ta đã làm như thế nào thì chúng ta hưởng kết quả như vậy, chúng ta không thể than trời, oán đất. Nhiều người tu hành không tán thán thậm chí chướng ngại, phá hoại việc chúng ta làm giáo dục. Nhân quả của việc làm này không nhỏ, nhất định họ phải ở trong Địa ngục A-tỳ vô lượng kiếp.

Gần đây, tôi quay về tổ chức lớp “*Kỹ Năng Sống*” ở Vĩnh Long là để tri ân nơi tôi đã từng được học tập. Ban đầu, mọi người không tin là chúng ta có thể mở được lớp học, buổi học đầu tiên, mọi người đã đến chật kín hội trường, những đứa nhỏ được học tập đã thay đổi và trở thành những đứa trẻ tốt. Hòa Thượng nói: “***Trẻ nhỏ dễ dạy đến như vậy mà tại sao có người nói là khó dạy!***”. Chúng ta cảm thấy trẻ nhỏ khó dạy là do chúng ta không dạy, nếu chúng ta chú tâm dạy thì chúng ta sẽ cảm thấy chúng rất dễ dạy. Lớp “*Kỹ Năng Sống*” ở Vĩnh Long có khoảng gần 40 cháu, hiện nay, các con đều đã rất thuần. Tôi đã phải đến đó nhiều lần để thuyết phục mọi người mở lớp học, tôi đã gây dựng nền móng cho lớp học từ cách đây hơn 10 năm bằng cách là tôi thường xuyên qua lại, thăm hỏi, cúng dường mọi người. Dạy bảo các con không khó nhưng thuyết phục mọi người đồng ý mở lớp học mới khó!

Ở thành phố Hồ Chí Minh, chúng ta đã mở các trường học, mở các lớp học ở các nơi một cách tốt đẹp, đây là chúng ta xây dựng nền móng để chúng ta mở được lớp dạy kỹ năng ở Thủ Đức, quận 9. Mở các lớp học khó nhưng dạy các con không khó, các con thiên tánh rất hồn nhiên, các con mới chỉ bị ô nhiễm ở bên ngoài, sự ô nhiễm này giống như lớp sơn mỏng có thể cạo đi được. Đây chính là dạy trẻ nhỏ không khó, dạy người lớn mới khó, người lớn ngoan cố, cứng đầu! Vì sự cố chấp của người lớn mà trẻ nhỏ mất đi cơ hội học tập! Người thế gian ngoan cố là điều bình thường, thế nhưng lại có người đã nhiều năm học tập Phật pháp mà vẫn cố chấp. Khi tôi nhìn thấy những người cản trở việc phát huy văn hóa truyền thống, tôi cảm thấy như nước mắt không chảy từ khóe mắt mà chảy từ trên đầu xuống.

Chúng ta đã nhận ra việc làm của chúng ta sẽ mang lại kết quả rất tốt, những học trò được học tập trong các ngôi trường đã được sự chấp nhận của cộng đồng, xã hội. Có một học sinh trong hệ thống của chúng ta, nhờ luôn cúi đầu chào cung kính đã được một vị Chủ tịch hội đồng quản trị của một trường Quốc tế tặng học bổng toàn phần. Một người Mẹ học tập văn hóa truyền thống đã dạy con có thái độ lễ phép, cung kính với mọi người, nhờ thái độ lễ phép này mà người con cũng đã được vị chủ tịch hội đồng quản trị của trường này tặng học bổng 50%.

Nếu chúng ta làm mà chưa có kết quả thì đó là do chúng ta chưa thật làm. Tôi rất thương những người trước đây đã từng làm giáo dục văn hóa truyền thống nhưng do duyên bất khả kháng nên họ đi theo con đường khác, người thì vì “*danh vọng lợi dưỡng*”, người thì vì mưu cầu cuộc sống. Có người từng nói với tôi, nhờ tiếp cận văn hóa truyền thống mà gia đình họ rất hạnh phúc, họ cảm thấy như cả một bầu trời nở hoa. Ai cũng muốn thế hệ sau của mình ngoan hiền, hiếu kính, hòa ái. Thí dụ, các Bố Mẹ đi tìm vợ hay kén chồng cho con đều nhờ bà mai mới tìm một gia đình có đạo đức. Ai cũng muốn tìm người, tìm gia đình có đạo đức, nhân cách cho con của mình nhưng không biết rằng nhà mình đã có đạo đức chưa, thậm chí họ còn phá hoại việc người khác làm giáo dục đạo đức. Cách đây nhiều năm, có vị lão tu đã từng lay và nói với

mọi người đừng mời tôi đi chia sẻ, để tôi ở nhà niệm Phật cầu vãng sanh thì tốt hơn, đi làm giáo dục là xen tạp.

Những năm cuối đời, Hòa Thượng vẫn nói, chúng ta phải tiếp nối văn hóa truyền thống, đây là việc vô cùng quan trọng. Không phải ai cũng muốn niệm Phật cầu vãng sanh, số lượng người niệm Phật cầu vãng sanh rất ít, rất nhiều người chỉ muốn có một gia đình hạnh phúc, con cháu ngoan hiền. Vậy nên chúng ta đang hiến cho họ phương pháp để họ dạy được con cháu ngoan hiền, có một gia đình hạnh phúc.

Chúng ta đang làm tốt cho cuộc đời hay chúng ta đang chướng ngại, phá hoại việc làm tốt của mọi người? Ai cũng muốn tu hành thành Phật nhưng họ không biết mục tiêu làm Phật là gì, có vị Phật nào an hưởng ở thế giới của các vị Phật không? Tất cả chư Phật thành Phật đều vì chúng sanh mà thành Phật. Các Ngài thành Phật là mới hoàn thành học nghiệp, hoàn thành sự nghiệp học tập để bắt đầu cho công cuộc độ sinh. Chúng ta thành Phật không phải vì mình mà thành Phật. Chúng ta vãng sanh cũng không phải vì mình mà vãng sanh. Chúng ta vãng sanh để đến một nơi giúp chúng ta hoàn thành học nghiệp nhanh nhất để tiếp nối sự nghiệp độ sanh. Hay như người thế gian nói là tiếp nối sự nghiệp giáo dục mà chư Phật Bồ Tát đã làm. Chúng ta không hiểu được điều này thì chúng ta đã tu sai!

Phật đại từ, đại bi, tâm của Phật là tận hư không khắp pháp giới, hạnh nguyện của Phật là tận hư không khắp pháp giới. Tâm nguyện của Phật A Di Đà là tận hư không khắp pháp giới. Ngài tạo ra thế giới Cực Lạc là thắng địa, là trường Đại học hoàn chỉnh nhất để tiếp dẫn tất cả học trò từ tận hư không khắp pháp giới đến hoàn thành học nghiệp. Chúng ta dùng tâm gì để xứng đáng vào học ở trường Đại học của Phật A Di Đà? Ai cũng muốn được vào học trường Đại học của Phật A Di Đà, nhưng chúng ta không dễ được nhập học, lộ trình tuyển sinh không dễ dàng! Nhiều người cho rằng chỉ cần niệm danh hiệu của Ngài thì có thể được về đó. Người được về đó phải có tâm nguyện như Phật, rộng lớn tận hư không khắp pháp giới.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, Đại sư Ấn Quang dạy cách niệm Phật ký số mười niệm, từ câu thứ nhất đến câu thứ mười hoàn thành trong một hơi hay giữa đường có thể đổi hơi khác? Ngoài ra, khi niệm cần niệm rõ ràng, phải nhớ được rất rõ ràng như vậy thì chẳng phải là hai tâm hay sao, một tâm niệm Phật, một tâm nhớ số. Việc này tuy có thể giảm ít vọng tưởng thế nhưng là hai niệm vậy thì làm sao được nhất tâm?”*.

Họ nghĩ rằng vừa niệm Phật vừa nhớ số, thí dụ như: **“A Di Đà Phật”** một, **“A Di Đà Phật”** hai, **“A Di Đà Phật”** ba... Chúng ta không thấu hiểu một cách rõ ràng thì sự hành trì của chúng ta sẽ bị sai. Nhờ câu hỏi của người này mà Hòa Thượng sẽ giải thích cho chúng ta cách niệm ký số đúng. Chúng ta chỉ cần niệm **“A Di Đà Phật”** liên tục theo nhịp 3, 3, 4, một cách rõ ràng là được, không cần đếm. Chúng ta niệm Phật mà không ký số thì chúng ta niệm theo quán tính. Điều này giống như chúng ta thả

viên bi trôi lăn. Nhiều người miệng niệm Phật nhưng trong tâm đang chiếu phim 3D với đầy đủ âm thanh, màu sắc. Thí dụ, những người thất tình mà niệm Phật thì vẫn nhìn thấy cảnh người yêu đang đi với người khác. Niệm Phật ký số là cách giúp chúng ta buộc tâm lại, không phải là chúng ta nhớ số. Chúng ta vẫn niệm Phật như khi chúng ta đang lằn hạt. Nếu tôi vừa niệm Phật vừa lằn tràng hạt thì tôi cũng chỉ lằn được ba tràng hạt, đến tràng hạt thứ tư thì miệng tôi niệm, tay tôi lằn tràng hạt nhưng tâm ở nơi khác.

Hòa Thượng nói: **“Đại sư Ấn Quang đặc biệt dạy chúng ta phương pháp niệm Phật ký số là để chúng ta nhiếp được tâm”**. Nếu chúng ta không nhiếp được tâm thì chúng ta niệm Phật trên miệng nhưng tâm chúng ta ở nơi khác, tâm và miệng không tương ưng. Chúng ta ngồi tĩnh tọa lằn tràng hạt, dáng rất đẹp nhưng **“hồn bất phụ thể”**, hồn của chúng ta đã xuất đi nơi khác. Thân chúng ta ngồi đó nhưng hồn của chúng ta đã đi làm việc khác.

Hòa Thượng nói: **“Bạn phải một mặt niệm Phật, một mặt nhớ số đều rất rõ ràng. Chúng ta nhớ số một cách âm thầm chứ không phải niệm Phật một câu thì niệm ra một số. Chúng ta cũng không được dùng ngón tay để niệm”**. Chúng ta niệm **“A Di Đà Phật”** theo nhịp 3, 3, 4 một cách rõ ràng, một hơi. Chúng ta niệm Phật cũng giúp chúng ta niệm hơi thở khỏe hơn. Chúng ta có thể dùng tràng hạt hoặc máy bấm số để nhắc mình niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta một mặt niệm Phật, một mặt nhớ số rõ ràng thì đây là cách để chúng ta nhiếp được tâm. Nếu chúng ta niệm Phật mà không nhớ số thì chúng ta đang niệm ở trong loạn động. Chúng ta niệm theo nhịp 3, 3, 4 thì dễ nhớ, nếu chúng ta niệm theo nhịp 5, 5 thì có thể vọng niệm đã xen vào. Đại sư dạy chúng ta niệm Phật ký số là phương pháp để chúng ta nhiếp tâm. Chúng ta niệm Phật mà chúng ta vẫn có hai niệm thì hai niệm cũng không tề, điều này còn hơn là để tâm thả rông trong vọng tưởng, với quá nhiều tạp niệm”**.

Hôm nào tôi khó ngủ thì tôi cũng niệm Phật nhớ số, tôi niệm nhiều nhất là đến **“A Di Đà Phật”** 80, 81, 82 thì tôi ngủ. Nếu tôi niệm đến 100 niệm thì tôi đổi cách khác, tôi đếm ngược **“A Di Đà Phật”** 10, **“A Di Đà Phật”** 9, **“A Di Đà Phật”** 8...

Hòa Thượng nói: **“Bạn hiện tại không đạt đến nhất tâm, nhất niệm mà bạn đã đạt được hai niệm vậy thì công phu của bạn cũng tương đối khá rồi. Điều quan trọng là chúng ta đã làm được hai niệm chưa? Chúng ta niệm hai niệm thành thực rồi thì sẽ biến thành một niệm. Công phu nhất định sẽ có tiến triển”**. Chúng ta có thể niệm **“A Di Đà Phật”** 1, **“A Di Đà Phật”** 2, **“A Di Đà Phật”** 3, **“A Di Đà Phật”** 4... và niệm ngược lại **“A Di Đà Phật”** 10, **“A Di Đà Phật”** 9, **“A Di Đà Phật”** 8...

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta niệm đến 10 câu mà tâm chúng ta vẫn tán loạn thì chúng ta có thể thử niệm 5 câu, chúng ta lấy mốc là 5 câu. Nếu chúng ta**

niệm 3 câu mà tâm chúng ta không tán loạn thì chúng ta lấy mốc 3 câu. Con số 10 là con số viên mãn". Hòa Thượng đưa ra phương tiện rất khéo léo với chúng ta. Nếu chúng ta mỗi lần niệm 3 câu thì điều quan trọng là một ngày chúng ta niệm được bao nhiêu lần.

Hòa Thượng nói: *"Trước tiên chúng ta từ 3 câu rồi nâng lên 4 câu, 5 câu, khi nào chúng ta đạt đến 10 câu thì rất tốt. Chúng ta niệm được 10 câu rất rõ ràng, không tán loạn một chút nào, đây là phương pháp để nhiếp tâm tốt nhất. Phương pháp này đích thực là có thể làm cho vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của bạn mất đi"*. Chúng ta thường đang niệm Phật thì lại khởi vọng tưởng. Cách niệm Phật ký số không phải là cách niệm ra số mà là cách để chúng ta nhiếp được tâm.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!